

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

navrhovatele: **Mgr. Ing. M. K.**
bytem X

proti

odpůrcům: 1) **Úřad městské části Praha 10**
se sídlem Vršovická 1429/68, Praha 10

2) **Petr Kopecký**
bytem X

3) **David Krůta**
bytem X

4) **Gabriela Kolářová**
bytem X

o návrhu ze dne 6. 10. 2022 na neplatnost voleb, neplatnost hlasování a neplatnost volby kandidáta do zastupitelstva Městské části Praha 10 ve volbách konaných 23. 9. 2022 - 24. 9. 2022

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Městskému soudu v Praze byl dne 7. 10. 2022 doručen návrh navrhovatele ze dne 6. 10. 2022 nadepsaný jako „*Návrh na neplatnost voleb do zastupitelstva Městské části Praha 10, návrh na neplatnost hlasování v okrscích 10007, 10030 a 10053 a návrh na neplatnost volby kandidáta zastupitelstva Městské části Praha 10 pro volby do zastupitelstva Městské části Praha 10 konané ve dnech 23. a 24. září 2022*“. Navrhovatel se jím domáhal toho, aby soud rozhodl o neplatnosti voleb do Zastupitelstva městské části Praha 10 konaných 23. 9. 2022 - 24. 9. 2022, *in eventum* o neplatnosti hlasování v těchto volbách, *in eventum* o neplatnosti volby toho kandidáta do zastupitelstva Městské části Praha 10, který získal mandát namísto kandidáta č. 10 kandidátní listiny ANO 2011.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

2. Navrhovatel uvedl, že je osobou zapsanou do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva volen, a je rovněž kandidátem č. 2 zapsaným na kandidátní listině ANO 2011 pro volby do zastupitelstva Městské části Praha 10 konané ve dnech 23. a 24. září 2022 (dále též jen „volby“), ve kterých bylo zvoleno 45 členů zastupitelstva.
3. Navrhovatel se domnívá, že v okrscích 10007, 10030, 10053 v Praze 10 byly špatně sečteny hlasy způsobem, který byl v rozporu s ustanoveními zákona, což mohlo zásadně ovlivnit výsledek hlasování. Usuzuje tak z toho, že v každém z okrsků získávali jednotliví kandidáti zapsaní na kandidátní listině ANO 2011 podíl na celkovém počtu odevzdaných hlasů v rozmezí 2 – 2,5 %. V okrsku 10007 však získal kandidát č. 12 pouze 1,252 % hlasů z hlasů odevzdaných pro kandidáty ANO 2011. V absolutních číslech získali v tomto okrsku kandidáti č. 1-11 a č. 13-45 každý mezi 37-42 hlasy, kdežto kandidát č. 12 dostal podle zveřejněných výsledků pouze 22 hlasů. V okrsku 10030 získal kandidát č. 31 pouze 1,248 % z hlasů odevzdaných pro kandidáty ANO 2011. V absolutních číslech získali kandidáti č. 1-30 a 32-45 každý mezi 60-73 hlasy, kdežto kandidát č. 31 dostal podle zveřejněných výsledků pouze 38 hlasů. V okrsku 10053 získal kandidát č. 10 pouze 1,088 % z hlasů odevzdaných pro kandidáty ANO 2011. V absolutních číslech získali kandidáti č. 1-9 a č. 11-45 každý mezi 56-61 hlasů, kdežto kandidát č. 10 dostal podle zveřejněných výsledků pouze 28 hlasů.
4. Navrhovatel konstatoval, že stav, kdy kandidátovi uprostřed kandidátní listiny je přičteno významně méně hlasů než ostatním kandidujícím, může vzniknout jen za předpokladu, že volič udělá křížek u všech kandidátů na jedné kandidátní listině s výjimkou jednoho jediného (tedy udělá celkem 44 křížků) a vedle toho označí jednoho kandidáta z jiné kandidátní listiny nebo hlas nepoužije vůbec. Ze statistického hlediska je prakticky vyloučené, aby takový postup zvolila podstatná skupina voličů právě jen ve třech okrscích z celkem 109 volebních okrsků.
5. Z výše uvedeného dle navrhovatele vyplývá, že politickému hnutí ANO 2011 bylo upřen podstatný počet hlasů, které byly nesprávně připočítány jiným kandidátním listinám nebo byly nesprávně prohlášeny za neplatné. Vzhledem k použitému volebnímu systému a celkovému počtu hlasů získaných politickým hnutím ANO 2011 mohl takový počet nezapočtených hlasů způsobit, že namísto kandidáta č. 10 z kandidátní listiny politického hnutí ANO 2011 byl mandát člena zastupitelstva potvrzen kandidátovi z jiné kandidátní listiny.
6. Po posouzení obsahu návrhu dospěl soud k závěru, že navrhovatel v něm neuvedl naprosto žádné skutečnosti, které by zpochybňovaly zákonnost volebního klání jako celku či zákonnost hlasování ve smyslu svobodného projevu vůle voličů. Svými skutkovými tvrzeními napadá výlučně výsledek sečtení hlasů ve třech výše zmíněných volebních okrscích, a to ve vztahu ke třem jím označeným kandidátům z kandidátní listiny ANO 2011. Navrhovatelem uplatněný procesní návrh na vydání rozhodnutí, kterým by soud rozhodl o neplatnosti voleb, *in eventum* o neplatnosti hlasování, je tudíž zcela nedůvodný, neboť postrádá jakékoliv relevantní zdůvodnění.
7. Vzhledem k obsahu návrhu se soud mohl věcně zabývat pouze návrhem na neplatnost volby kandidáta, ani ten však neshledal důvodným.
8. Konkrétního kandidáta, jehož volbu zpochybňuje, navrhovatel v návrhu neoznačil. Z návrhu nicméně plyne, že navrhovatel žádným způsobem nezpochybnil volbu kandidáta č. 9 z kandidátní listiny ANO 2011, jenž podle zápisu o výsledku voleb získal mandát ve 42.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

kole přidělování mandátů. Soud proto v souladu s § 90 odst. 2 věta druhá s.ř.s. jako s účastníky řízení na straně odpůrců vedle příslušného volebního orgánu jednal s těmi zvolenými kandidáty, kteří ve volbách získali mandát ve 43., 44. a 45. kole přidělování mandátů, neboť právě (a pouze) jejich volba byla návrhem napadena a výsledkem řízení by mohlo být vyslovení neplatnosti jejich zvolení.

9. Odpůrce č. 1 ve vyjádření k návrhu uvedl, že výsledek hlasování je matematicky možný, a to vzhledem k volebnímu systému, který dává voliči řadu možností, jakým způsobem hlasovací lístek upravit. Výsledek hlasování stvrdili členové okrskové volební komise svými podpisy. I kdyby odpůrce připustil, že v daném případě mohlo dojít k pochybení okrskové volební komise (a to spíše při vyhotovení zápisu, než při sčítání hlasů), nemohlo toto pochybení mít vliv na výsledky voleb a složení zastupitelstva. Pokud by kandidátu č. 12 v okrsku 10007 bylo připočteno 18 hlasů, kandidátu č. 31 v okrsku 10030 30 hlasů a kandidátu č. 10 v okrsku 10053 také 30 hlasů, čímž by se tito kandidát dostali na úroveň okolních kandidátů v kandidátní listině, bylo by volební straně ANO 2011 připočteno celkem 78 hlasů a ve volbách by tak získala celkem 246 038 hlasů. Podíl hlasů prvního náhradníka této strany, tedy kandidáta č. 10 na kandidátní listině, by tak činil 24 603,8. Pro zvolení do zastupitelstva však byl potřeba podíl hlasů 26 096,2 (tolik dle zápisu o výsledku voleb činil podíl hlasů posledního zvoleného zastupitele). Ani případné pochybení okrskových volebních komisí při zpracování zápisu tak nemohlo mít vliv na výsledek voleb a složení zastupitelstva. K hrubému ovlivnění výsledků hlasování, výsledků voleb, ani výsledku volby kandidáta proto nemohlo dojít a nedošlo, a návrh je nutno zamítnout.
10. Odpůrce č. 1 nadto poukázal na usnesení Nejvyššího správního soudu sp. zn. Vol 23/2014 ze dne 20. 11. 2014 a podotkl, že politická strana ANO 2011 jakožto volební strana měla dle § 17 odst. 2 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o volbách“) možnost do každé volební komise delegovat jednoho člena a jednoho náhradníka, a účastnit se tak kontroly volebního procesu. Přestože je dle volebních výsledků dlouhodobě jednou z největších politických sil, a to nejen na komunální úrovni, delegovala své členy pouze do dvou z celkových 109 volebních okrsků na území Městské části Praha 10. V podstatě tak rezignovala na svou kontrolní roli ve volebním procesu a tuto svou úlohu nyní prostřednictvím navrhovatele, který za ni kandidoval, přenáší na volební soud.
11. Odpůrce č. 2 ve vyjádření k návrhu nejprve odkázal na vyvratitelnou právní domněnku formulovanou v judikatuře Nejvyššího správního soudu, že výsledky voleb zveřejněné ve Sbírce zákonů ČR jsou správné a odpovídají výsledkům hlasování, a poté konstatoval, že navrhovatel v návrhu neuvádí žádné právní skutečnosti, které by byly schopné tuto domněnku správnosti vyvrátit. Opírá se pouze o své dojmy, a to bez jakéhokoli konkrétního důkazu nesprávnosti při sčítání hlasů, která by mohla způsobit neplatnost hlasování a neplatnost voleb. Navrhl proto, aby soud návrh zamítl.
12. Při rozhodování ve věci samé soud vycházel z této právní úpravy:
13. Podle § 60 odst. 1 zákona o volbách podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva, (dále jen "navrhovatel"). Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí Státní volební komisí.

14. Podle § 60 odst. 2 zákona o volbách návrh na neplatnost hlasování může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky hlasování.
15. Podle § 60 odst. 3 zákona o volbách návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky voleb.
16. Podle § 60 odst. 4 zákona o volbách návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby tohoto kandidáta.
17. Podle § 90 odst. 3 s.ř.s. soud rozhodne usnesením, a to do dvaceti dnů poté, kdy návrh došel soudu. Jednání není třeba nařizovat.
18. Podle § 93 odst. 5 s.ř.s. usnesení soud doručí účastníkům a vyvěsí jej na úřední desce soudu. Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení.
19. Jak konstatoval Ústavní soud ČR v nálezu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, lid je zdrojem veškeré státní moci a mimo jiné se v této roli podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb. Tomu tedy odpovídá i zákonná úprava volebního soudnictví a ověřování voleb. Pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení z toho plyne vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá.
20. V nálezu ze dne 10. 2. 2015 sp. zn. III. ÚS 3673/14 Ústavní soud dovodil, že žádný soudní zásah nesmí ohrozit svobodné vyjádření názorů lidu při volbě svých zástupců a musí odrážet, resp. nemařit snahu o zachování integrity a účinnosti volební procedury, zaměřené na zjištění vůle lidu prostřednictvím všeobecných voleb. Následné zpochybňování výsledků voleb bez prokázání závažných volebních vad hrozí podryváním demokratické legitimacy zvolených zastupitelských orgánů a aktů, které přijímají. Byla-li vůle lidu svobodně a demokraticky vyjádřena, žádné následující zásahy nemohou tento výběr zpochybnit, s výjimkou existence přesvědčivých důvodů v zájmu demokratického pořádku. S výjimkou nejzávažnějších pochybení ve volební proceduře musí státní moc reprezentovaná volebními soudy zachovávat zdrženlivost ve své ingerenci a vyvarovat se aktivismu. Rozhodnutí voličů jako suveréna může soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, jestliže vady volebního procesu způsobily nebo prokazatelně mohly způsobit, že by voliči rozhodli jinak a že by byl zvolen jiný kandidát (podtržení přidáno).
21. Z těchto principů vychází i ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. usnesení ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004 - 12), která v obecné rovině definuje tyto tři základní předpoklady pro vyhovění volební stížnosti: (i.) nezákonnost, tzn. porušení některých ustanovení volebního zákona, popř. zákonů souvisejících; (ii.) vztah mezi touto nezákonností a zvolením kandidáta, jehož zvolení je napadeno volební stížností; (iii.) zásadní intenzita této protizákonnosti, která ve svých důsledcích musí přinejmenším výrazně zpochybňovat volbu předmětného kandidáta. Jinak řečeno, tato intenzita musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k protizákonnému jednání nedošlo, nebyl by určitý kandidát zřejmě vůbec zvolen.

22. Návrh na neplatnost volby toho kandidáta, který byl ve volbách zvolen zastupitelem Městské části Praha 10 namísto kandidáta č. 10 z kandidátní listiny politického hnutí ANO 2011, navrhovatel odůvodnil výlučně tím, že podle vyhlášených výsledků voleb získal ve třech jím označených volebních okrscích vždy jeden z kandidátů uvedených na kandidátní listině politického hnutí ANO 2011 výrazně podprůměrný počet hlasů oproti ostatním kandidátům z téže kandidátní listiny. Navrhovatel tímto svým tvrzením nijak nezpochybnil volební výsledky v ostatních volebních okrscích a ani volební výsledky, jichž v jím označených třech okrscích dosáhli ostatní kandidáti z kandidátní listiny politického hnutí ANO 2011. Argumentace, v níž navrhovatel poukazuje na to, že podle vyhlášených volebních výsledků ve volebním okrsku 10007 získala kandidátka č. 12 pouze 22 hlasů (maximální počet 42 hlasů zde získal navrhovatel jakožto kandidát č. 2), dále že ve volebním okrsku 10030 získala kandidátka č. 31 pouze 38 hlasů (maximální počet 73 hlasů zde získali kandidáti č. 4 a 6), a konečně že ve volebním okrsku 10053 získala kandidátka č. 10 pouze 28 hlasů (maximální počet 61 hlasů zde získala kandidátka č. 1), nicméně neprokazuje, že došlo k porušení zákona o volbách způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby kandidátů – odpůrců č. 2, 3 a 4. I kdyby totiž zmínění kandidáti z kandidátní listiny politického hnutí ANO 2011, kteří v navrhovatelem označených okrscích dosáhli výrazně podprůměrných výsledků, získali v těchto okrscích stejný počet hlasů, jakého ve stejném okrsku dosáhl nejúspěšnější z kandidátů uvedených na téže kandidátní listině (na tomto místě je nutno opětovně zdůraznit, že volební výsledky ostatních kandidátů z kandidátní listiny politického hnutí ANO 2011 ve zmíněných třech okrscích navrhovatel zhola ničím nezpochybnil), byl by volební výsledek, pokud jde o rozdělení mandátů, naprosto stejný. Pokud by kandidátka č. 12 ve volebním okrsku 10007 získala 42 hlasů, kandidátka č. 31 ve volebním okrsku 10030 celkem 73 hlasů a kandidátka č. 10 ve volebním okrsku 10053 celkem 61 hlasů, jednalo by se o 88 hlasů navíc ve prospěch kandidátní listiny politického hnutí ANO 2011. Jak soud ověřil výpočtem podle § 45 odst. 1 věty poslední zákona o volbách, těchto 88 hlasů navíc by na rozdělení mandátů pro jednotlivé volební strany nemělo žádný vliv – ve 43. kole rozdělování mandátů by mandát i v tomto případě získal odpůrce č. 2 z kandidátní listiny SDP, Trikolora a nezávislí kandidáti pro Prahu 10, ve 44. kole odpůrce č. 3 z kandidátní listiny Společně pro Prahu 10 – ODS a TOP 09 a ve 45. kole odpůrkyně č. 4 z kandidátní listiny VLASTA a STAN s podporou KDU-ČSL. V návaznosti na shora citované judikатурní závěry lze uzavřít, že navrhovatelem namítané pochybení nepředstavuje výjimečný případ takové vady volebního procesu, která by výrazně zpochybňovala volbu kandidátů – odpůrců č. 2, 3 a 4, resp. nejedná se o takovou vadu, která by s ohledem na svou zásadní intenzitu způsobila nebo prokazatelně mohla způsobit, že by ve výsledku byl zvolen kandidát č. 10 kandidátní listiny ANO 2011.
23. Soud uzavírá, že navrhovatelem zpochybňovaný rozdíl mezi počtem hlasů získaných ve volbách jím označenými třemi kandidáty z kandidátní listiny politického hnutí ANO 2011 v konkrétních třech volebních okrscích a průměrným počtem hlasů, které v těchto okrscích obdrželi ostatní kandidáti uvedení na kandidátní listině politického hnutí ANO 2011, není zvláště významnou indicií, která by byla způsobila vyvolat pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku voleb, resp. pochybnosti o správnosti volby jednotlivých kandidátů. Jinak řečeno, z tvrzení navrhovatele nelze v žádném případě dovozovat, že politickému hnutí ANO 2011 byl upřen podstatný počet hlasů, jenž mohl ovlivnit celkový výsledek voleb.

24. Soud neshledal rozumné důvody pro to, aby provedl navrhovatelem požadované přepočítání počtu hlasů odevzdaných ve volbách pro jednotlivé kandidátní listiny a kandidáty v celém volebním obvodu Prahy 10. Navrhovatel předně ničím nezpochybil výsledky voleb v jiných volebních okrscích. Jím tvrzená vada se týkala toliko tří okrsků, které v návrhu výslovně specifikoval, a i kdyby k ní skutečně došlo, nejednalo by se o takovou vadu, která by byla způsobilá ovlivnit výsledek voleb.
25. Z výše popsaných důvodů soud návrh usnesením zamítl. V souladu s § 90 odst. 3 s.ř.s. tak učinil bez nařízení jednání, neboť opodstatněnost návrhových tvrzení bylo při znalosti veřejně dostupných volebních výsledků možné posoudit bez provádění jakéhokoliv dokazování.
26. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 93 odst. 4 s.ř.s., podle kterého nemá na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 1 s.ř.s.).

Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Městského soudu v Praze (§ 93 odst. 5 s.ř.s.).

Praha 26. října 2022

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu